

Az épületfára nézve, mely a mennyre csak lehet, inkább hosszegyenkörény mint négyzetmetszettel állittassék elő, ajánlatnak következő méretek :

$\frac{4}{5}$	hüvelyknyi helyett	$\frac{9}{10}$	centiméter	keresztmetszet
$\frac{5}{6}$	"	"	$\frac{12}{16}$	"
$\frac{6}{7}$	"	"	$\frac{15}{20}$	"
$\frac{7}{8}$	"	"	$\frac{18}{24}$	"
$\frac{8}{10}$	"	"	$\frac{21}{28}$	"

A vasélegoldat, mint a cserkéreg félelmes vetélytársa.

Legalább ilyennek van feltüntetve a „Pester Lloyd“ gazdasági melléklapjában, hol a műipar terén feltűnt, vagy jobban mondva hosszabb küzdelem után megszületett emez új jelenségről a következőket olvassuk :

„Több éveken át részint Németországban, részint pedig Angol- és Franciaországban tett kísérletek után végre sikerült nyers bőroket cserkéreg, vagy más szerves cserző anyagok nélkül is kikészíteni. Knapp tanár, a hirneves német technológus már 20 évvel ezelőtt kimondotta volt, hogy bőrt vasélegsókkal csáválni lehet, de Németországban a gyakorlat emberei közül senki sem kísérlette meg ezen tudományos észleletet értékesíteni. Angolországban Jennings, Franciaországban pedig közelebbről Montoisson tettek ugyan kísérletet, de készítményük nem elégitette ki a közönség kíváncsiságait. Örömmel jelezhető — írja említett lap — hogy végre mégis Németországban ébredt fel eme felfedezés tökéletesbitése és értékesítése iránt az elhatározó érdekelttség s mint maga Knapp tanár írja: az említett érc-sóval való csávázással Braunschweigban másfél év óta tesznek szorgalmas kísérleteket, s ma már igen kedvező eredményre jutottak. Miként tudósító mondja: „sikerült ugyanis

egy olyan vasélegoldatot előállítani, mely a bőrcsávázásra szükséges chemiai és physisikai tulajdonsággal teljes mértékben bír s e mellett egyszerű s olcsó módon készíthető. Az ezen szerrel nyolcz nap alatt kikészített bőr megfelelni látszik mindazon követelményeknek, melyeket a jól csávált bőrök iránt jogosan támasztani szoktak s bizton reméljük, miszerint már legközelebről oly helyzetben leszünk, hogy ezen találmányról és annak kihasználása módjáról közelebbi tájékozásokat közölhetünk. Ha meggondoljuk, hogy mennyi panaszra ad alkalmat az illető iparosok körében a cserkéregnek napról-napra növekvő szűke, s hogy ezen szükség mennyire megnehezíti a külfölddel való versenyt, nem lesz nehéz belátnunk azt is, mily nagy fontossággal bírand az, ha a jelenleg közönséges módon csávált bőrök egy része jövőre vassókkal fog kikészítettetni, mely anyag mérhetlen mennyiségben állítható elő, eltekintve azon körülménytől, hogy a bőrnek egy hét alatti kikészítése — mire jelenleg nálunk 15—20 hónap szükséges, — már magában oly vivmány, mely képes leend az egész bőripar terén valóságos forradalmat előidézni. Ha netalán tán nem is valósulnának teljes mértékben mindazon remények, melyeket érdekelt körökben ezen új eljárási módhoz kötnek, de Knapp tanár neve minden esetre nyújthat nekünk annyi kezességet, hogy jelen esetben nem lesz ama külföldi találmányok egyikével dolgunk, melyeket feltalálóik telt torokkal szoktak kürtölgetni s melyek, mihelyt a szabadalom ki van aknázva, azonnal ismét eltűnnek a felszínről, a nélkül, hogy azokból maga az ipar legkisebb előnyt húzhatott volna.“

Részünkről e sorokhoz csak annyi megjegyzést csatolunk, hogy a kérdés reánk: erdészekre nézve nagyobb részt relativ, s ha találmány többet használ az iparnak, mint a mennyit az erdészetnek árt, akkor megérdemli, hogy terjedjen, a mi bizonyára meg is lesz, ha csakugyan életre való leend, nem

átaljuk azonban még kimondani, hogy a találmányt egyelőre még azon surrogat-szernek tartjuk, mely után épen a fennebbi közleményben is kiemelt kéreghiány német atyánkfiait keresetre indítja, s hogy valamint a növényi természetes savany, illetőleg a citrom mindig jobb és egészségesebb mint a mesterséges savany, így a bőr minőségére nézve is, a csávéban való hosszabb természetes érlelés és az ennél használt növényi cser jobb hatással lesznek az erőszakolt mesterségnél.

A f a p i a c z r ó l .

Közli: *Bedő Albert.*

Budapest, február-hó 10-én 1876.

A faárak kelendősége és üzleti viszonya most is olyan, mint volt mult tudósításunk irásakor. Változás csak a vasuti talpfák keresettségénél észlelhető, de ez is csupán annyiban, hogy ügynöki kérdezősködések tétetnek külföldre, nevezetesen Franciaország részére venni szándékolt talpfák után, melyeknek jogosultságát mindenestre igazolja az, hogy Franciaország tölgyesei az ottani talpfa-szükségletet nem fedezhetik.

Meg kell ez alkalommal emlékeznünk a vasuti Cartell napirenden lévő kérdéséről is, mely eladót és kereskedőt egyiránt függőben tart, s melytől a Cartell ek ismert természete szerint ugy az eladók mint a kereskedő-világ kevés jót várhatnak. Nem tudjuk, hogy minők lesznek a Cartell alapján létrejövő szállítási díjtételek, de tudjuk, és a faüzlet teljes tönkretételének megóvása érdekében tittakoznunk is kell a Cartell-ek szerint szokásos olyszerű díj-megállapítás ellen, mely arra irányul, hogy a vasut a faszállítás díját bizonyos főbb piacra, az ott fennálló áráktól teszi függővé, a mi lényegében nem más, mint az, hogy a vasut mind az eladóra,